

РЕШЕНИЕ

№ 3308

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 21.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7167** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 85, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на В. И. В., гражданин на Русия, с адрес за призоваване: С., Б. „М.“ № 2., С. 6., срещу Решение № УП-120 / 02. 09. 2010 г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците П. МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, тъй като липсвало мотивирано произнасяне относно ситуацията на сигурността в Р и спазване на основните човешки права там. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-120 / 02. 09. 2010 г. на И. О. и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – **И. О. П. ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ П. МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ**, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 974 / 28. 07. 2010 г. до Председателя на Д., жалбоподателката В. И. В., гражданин на Р, пол – женски, по вероизповедание – православен, разведена, е поискала закрила.

С Решение № 1983 / 09. 08. 2010 г. на решаващия О. К. Д. П. МС, на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ, е прието да се образува производство за предоставяне на статут в Република Б, на жалбоподателката В.

По тази молба е проведено производство по реда на гл. VI, Раздел II на ЗУБ в Регистрационно приемателен център - С., което е завършило с обжалваното решение, с

което е отхвърлена молбата за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателката е проведено интервю, за което е съставен Протокол от 01. 09. 2010 г., подписан от чужденеца и И. О.. В проведеното интервю жалбоподателката сочи, че е дошла да живее П. български гражданин, от когото има три деца, но поради загубване на националния си паспорт не могла да сключи граждански брак.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателката не се явява и не се представлява.

П. така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 14. 09. 2010 г., а жалбата е депозирана на 17. 09. 2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

И. О., е преценил основателността на молбата с оглед факта, че спрямо жалбоподателката не е налице основателен страх от преследване в страната ѝ на произход, основаващ се на причини от национално, религиозно или друго естество, както и поради принадлежност К. определена социална група или политическо убеждение.

Изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не представляват обстоятелства, обуславящи основателен страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което И. О. П. Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Изложените причини, касаещо фактическото съжителство с български гражданин, от който има три деца и който междувременно е починал, са извън приложното поле на Закона за убежището и бежанците, тъй като не сочат наличието на основателен страх от преследване в страната ѝ на произход. Жалбоподателката е могла да уреди своето пребиваване в Б, по реда и на основанията посочени в Закона за чужденците в Република Б, ако беше положила достатъчно грижи да се снабди с национален паспорт, след загубването на първоначалния ѝ.

Неоснователни са изложени в жалбата доводи, за липсата на мотивирано произнасяне относно сигурността на страната на произход на жалбоподателката, която е гражданин на Р. От една страна, е общоизвестен факта, за липсата на някакъв вътрешен или международен конфликт в Р, а от друга страна кандидата не посочва никакви причини за основателен страх от преследване конкретно спрямо себе си, поради което правилно от страна на И. О. е прието, че е налице хипотезата на чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, а изложените причини са такива от лично или семейно естество, които са извън приложното поле на ЗУБ, съобразно чл. 13, ал. 1, т. 1 от закона.

Следва само за прецизност да се отбележи, че неправилно И. О. сочи в оспореното решение, че производството е образувано на 24. 08. 2010 г., тъй като П. това положение, е следвало да се премине К. производство по общия ред, поради неспазване на срока посочен в чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, на основание чл. 70, ал. 2 от ЗУБ. Решение № 1983 / 09. 08. 2010 г. на решаващия О. К. Д. П. МС, е връчено на 24. 08. 2010 г. (също неправилно се сочи, че на тази дата е влязло в сила) и доколкото няма данни същото да е било обжалвано, е влязло в сила на 01. 09. 2010 г., от която дата следва да се броят сроковете за приключване на ускореното производство.

По делото е поискано писменото становище на Държавна агенция „Национална

сигурност” с писмо рег. № УП-4414 / 30. 07. 2010 г., съобразно изискванията на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, поради което не са допуснати нарушения на производствените правила. Видно от писмо рег. № Т-2630/ 01. 09. 2010 г. Държавна агенция „Национална сигурност”, не възразява за предоставянето на закрила на В. И. В., но това становище не обвързва И. О. или съда по отношение на преценка за наличието на обстоятелства, сочещи за основателен страх от преследване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен О. (упълномощен със заповед № 565 / 04. 03. 2010 г. на председателя на Д.), доколкото Ускореното производство по Гл. VI, Раздел II ЗУБ пред административния О. завършва с акт по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от интервюиращ О. П. Държавната агенция за бежанците П. Министерски Съвет. Същевременно са изпълнени и материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. В., гражданин на Р, срещу Решение № УП-120 / 02. 09. 2010 г. на И. О. на Д. П. МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: